

макар и по възможност, било от самия Христо, било от дава му
и брат му и с други руски поети и писатели, освен известните
ми до тогава, Пушкин, Тургенев и Толстой. За пръв път дух за
Зоя и Петров, пак от семейството Цукириевки.

Най-важната на Христо беше зрялостта на руски, но здравна
енергия, природно-интелектуална цена с извънредно дено и
логична мисъл и аз ся с възпаване, че по-малко руски от
способностите си Христо е наследил от родна майка си и
че тя е допринесла много за развитието и оформянето на
тези способности.

Освен по-горе издвоените писатели, както Христо така
и останащите съученици гледаха през периода 1906-1912 г.:
американските пиеси и игра на бродуи, романите на
Майн-Риц и други писатели, но не малко време все гледаха и
за четене [даже с особено настървение] и на читане църковни
те романи на Морис Лондон, Конан дъ Тери, Леон Сади и др.

През Ва Сремето 1911-1912 г. малко сме се срещали с Христо, а
през периода 1913-1920 г. когато на 1920 г. когато го и дъващата дъва София
християн, срещаме се случайно от време на време, като най-често
указват за написаното от Христо в списанието.

След 1920 г. не сме се срещали с Христо, а като сме
гледали някои от работите му в списанието 1920-1923 год.

Христо Смирнески за нас, неговите другари и съученици,
беше известен с прекоза си "Балбо", от което е издал веро-
ятно и писаното си "Ведба".

Веднаж за една дума: "гърбосторен" взема от един
стих на Смирнески: "Гърбосторен на кревата, аз дънувам твоя
стих", водихме чинен спор с ситане професор Бакан.

Накратко и кратко изразено това са стъпките за същия
дакино, съученика и другари ми през действащите години. Като
Христо Смирнески, който отбелязват изобщо като един от най-
важните професионални поети на страната ни

Димитров

2 май 1954 г.

Т. Келлер

Р.В.
Важното си спомена в 1-во издание в кукли утима Гоце
Вангелов ни прева само 1-2 седмици, а след него утима ни беше Цигор
попътомо.

След доиздаването си от Ситане Христо ни научи и на нов начин
на дъне - с юмруци - "бокса".

